

Mest til GRÍMU, men eis ini til Sjónleikarhúsið

Tornið á heimsins enda

Hetta var nakað annað. So nógvar ferðir betri enn bæði 10-ára sýningin og fótóbóltsleikurin í Norðurlandahúsinum. Tá vórðu tekstir spældir, ikki allir eins væl. Nú verður ein leikur sýndur við spæli, dansi, teksti, ljósi og tónleiki. Og alt gongur væl.

Leikurin er um barnaár Amaldusar. Hann situr og droymir inni hjá mammuni, sum tolin knoðar og knoðar eitt breyð, meðan hon eygleiðir Amaldus. Pápan sær Amaldus ikki nóg til, men eina ferð sigur hann «Tað finnst goðar perur, og tað finnst dylhøvd ...» og hetta kemur fram aftur fyri Amaldus seinni, men hann fekk jú ikki at vita, hvussu er við teimum góðu knokkunum og dylhøvdunum. Pápin er tiskil ein gátufurur persónur fyri honum. Heilt so gátufurur er hann ikki í skaldsøguni, *Tornið á heimsins enda* eftir William Heinesen. Aftur at foreldrunum er mammubeiggin, sum er «svarta farið» í familjuni, men tónleikur hansara hugtekur Amaldus. Familjuviðurskiptini eru fløkt, eins og heimurin annars. Tær báðar gomlu, sum ganga og tosa um dómadag og signa Amaldus, tá ið hann hevur avdúkað dómadagsvón teirra, raka sera væl milda spei William Heinesens.

Serliga væl gongur leikurin, tá ið hann er komin okkurt um í helvt. Tá fær samrøðan størri týðning, Amaldus er nú hálvvaksin og stóðan — valdið — millum dreingir verður lýst einastandandi væl. Øll greiða sínar leiklutir væl, men best er eftir mínum tykki Ría Tórgarð sum Merrit, gentan, sum kyssir Amaldus fyrstu ferð, og sum hann er sera hugtikin av. Hennara spæl visir, at í henni eru sjónleikaravni, so sjálvsøgd og stinn, so visir í rørsfum og orðum.

Tónleikurin er goður, hann styðjar væl og strikar undir huglagið. Inn imillum eru stak góð lög. Eitt undraðist eg á. Lagið, sum endar leikin, minti meg í stóðum um eyðkennislagið til sjónvarpsfilmin «Matador», kann tað bera til?

Orðaleysa spælið á pallinum, dansurin, er frískligt og sera spennandi. Men júst í tí, haldi eg, at leikararnir vistu flestar veikleikar. Eitt e, at dansurin kanska ikki

nakað nóg í teimum fyrstu pørtunum, tað kann vera við vilja. Men leikararnir ansa ikki nóg væl eftir at gera rørsurnar væl og út í æsir, kanska er tað tí, dansirnir renna saman. Og nógvir flákrandi armar og hendur, ið bert hanga, sum deyðir lutir. Tað kendist, sum um leikararnir ikki voru nóg væl vandir kropsliga til eisini at dansa á palli.

Meðan eg nú eri í holt

við at finnst at, so lat meg eisini siga, at mær heldur ikki dámar frásøgumannin í hátalaranum. Hann lesur ov illa og «gøtudanskt!» Hvi tað, hvi danskt? Har er einki annað í leikinum, sum visir til danska umhvørvið í Havn um aldaskiftið, og «gøtudanskt» tosaðu tey so ikki. Og er tað yvirhøvir neyðugt við hesum monologinum, sum eins og sveimar omanfyri alt?

Men lat atfinningarnar

fara. Her er endiliga aftur ein leikur á palli, sum visir, at tað ber til at spæla góðan sjónleik her á landi. Og tá ið tað nú tykist at vera so torført at skriva góð leikrit, so er ein gongd leið at gera sum GRÍMA í hesum føri: umskapa skaldsøgu til leik. Tað krevur sjáldsagt eisini nóg, tað er ikki bara sum at siga tað at dramatisera ein tekst.

At enda eitt orð um teknikk. Hesi seinastu árin

hevur tað verið fast í sjónleikarummælum at rósa teknikkinum, ljósinum serliga. Tá ið leikirnir hava verið spældir í Norðurlandahúsinum. Men tað er ikki bert har, tað ber til at skapa við ljósinum. Í Sjónleikarhúsinum gera tey tað, og tey, sum stóðu fyri ljósinum, pallsmiðinum og teknikkinum annars, gjørdu sitt til, at leikurin er so væl eydnaður.

Prikkin yvir ið setti

prátið í «Leikhús-kafénum» við einum kaffimunni og vaflum afturvíð eftir leikin. Takk fyri eitt frálíkt kvøld.

Malan Simonsen

útvarp

Týsdagur 12.

- 09.30 Grát, mitt elskaða land - 7. partur
- 11.01 Summardimmid - 8. partur
- 12.55 Føroyski skipalastin
- 19.00 Barnaútvarp
- 19.30 Úr plátusavninum

Mikudagur 13.

- 09.30 Barnaútvarp
- 11.01 Kvøðuljómar til sjólfólk
- 19.00 Skúlin fyri øll - Norra og Island
- 19.30 Løg mær dámar

sjónvarp

Týsdagin 12.

- 19.30 Heidi — 25
- 20.00 Á sýnini
- 20.45 Tann síðsti dreymurin — am. filmur
- 22.15 Magasinið
- 23.05 Óvanligar søgur

Bahá'i

Orðaskifti og upplýsing um Bahá'i mikukvøldið kl. 20.30 hjá Sue og Roy Philbrow, «Ridwan», Undir Nesinum, Toftum.

AIDS-linjan nýtt nummar

Í dag fær eyðkvæmislinjan nýtt telefonnummar: 18820.

Hetta er ikki einasta broytingin, tí frá í dag svarar linjan alt samdøgríð. Tað er kortini ikki so, at fólk sita við telefonina dag og nátt, men upplýsingar um eyðkvæmi eru lisnar inn á band, sum so er lagt í ein sjálvvirkandi telefonsvarara.

Tænastan, sum verið hevur hvønn týsdag

siðani í februar, heldur tó fram. Tvær sjúkraisysttrar svara spurningum um eyðkvæmi millum kl. 16.00 og 18.00.

Fólk, sum brúkar hesa tænastu, nýst ikki at siga, hvørji tey eru og tær, sum sita við telefonina, hava sjálvandi tagnarskyldu.

Eyðkvæmislinjan byrjaði sum ein roynd í triggjar mánaðir. Tá royndartiðin var liðug, jattaði Landsstýrið, at hon helt fram eftir til mæli frá landslækninum.

hd

Um nøvn

Silvur-brúðleyp

Í morgin, 13. juli, hava Karin Elisa og Niels Juel Noisee, Tórshavn, silvurbrúðleyp.

Brúðladr.: Havnar Klubbi.